

ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria B

Warszawa, dnia 14 września 2022 r.

Pozycja 172

POSTANOWIENIE z dnia 9 czerwca 2022 r. Sygn. akt Ts 257/21

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Zbigniew Jędrzejewski,

w wstępnym rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym skargi konstytucyjnej [...] sp. z o.o.
o zbadanie zgodności:

- 1) art. 50 ust. 1 pkt 4 w związku z art. 51 ust. 7 w związku z art. 30 ust. 5 i 6 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. Nr 89, poz. 414, ze zm.) rozumianych w ten sposób, że „organ nadzoru budowlanego może wydać nakaz rozbiórki obiektu budowlanego z uwagi na wykonanie robót budowlanych w sposób istotnie odbiegający od ustaleń i warunków określonych «w przepisach» (art. 50 ust. 1 pkt 4 *in fine* [ustawy – Prawo budowlane]) w sytuacji gdy owa sprzeczność z przepisami była znana organowi na etapie dokonania przez inwestora zgłoszenia i organ nie zgłosił skutecznie w tej procedurze sprzeciwu”, z art. 2, art. 21 ust. 1 w związku z art. 64 w związku z art. 31 ust. 3 oraz art. 22 w związku z art. 20 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) art. 29 ust. 3 pkt 3 lit c ustawy – Prawo budowlane „(wcześniej przed nowelizacją z dnia 13 lutego 2020 r. art. 29 ust. 2 pkt 6 tej ustawy) rozumiany w ten sposób, że nie każde wykonywanie robót budowlanych polegających na instalowaniu tablic lub urządzeń reklamowych zwolnione jest z obowiązku uzyskania decyzji o pozwoleniu na budowę, a dla oceny zastosowania przepisu znaczenie mają cechy obiektu budowlanego takie jak jego gabaryty oraz trwałość związania z gruntem, stanowiące nieskonkretyzowane kryteria pozaustawowe nieobjęte brzmieniem tego przepisu”, z art. 2, art. 7, art. 21 ust. 1 w związku z art. 64, art. 20 w związku z art. 22 oraz z art. 32 w związku z art. 22 Konstytucji;
- 3) art. 12 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2015 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze wzmocnieniem narzędzi ochrony krajobrazu (Dz. U. poz. 744, ze zm.) w związku z art. 37a ust. 1 i 3 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717, ze zm.) rozumiane w ten sposób, że „rada gminy może w sposób dowolny i nieograniczony żadnym terminem utrzymywać w mocy przepisy prawa miejscowego sprzeczne z przepisami [ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym] ukształtowanymi mocą wejścia w życie [ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku ze wzmocnieniem narzędzi ochrony krajobrazu], co skutkuje zróżnicowaniem zastosowania przepisów rangi ustawowej,

tj. przepisów [ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym], w stosunku do adresatów tych przepisów w zależności od tego, czy dana rada gminy zdecydowała się na wypełnienie upoważnienia wskazanego w art. 37a ust. 1 i 3 [ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym]”, z art. 2, art. 32 w związku z art. 64 w związku z art. 31 ust. 3 oraz art. 7 w związku z art. 87 w związku z art. 94 Konstytucji;

- 4) art. 15zsz⁴ ust. 1 i 3 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. poz. 1842, ze zm.; w wersji sprzed zmian wprowadzonych art. 4 pkt 3 ustawy z dnia 28 maja 2021 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw, Dz. U. poz. 1091) „jako sformułowany w sposób niejasny, niepoprawny i nieprecyzyjny uniemożliwi[a] prawidłowe zdekodowanie jednoznacznej normy prawnej”, z art. 2, art. 31 ust. 3 w związku z art. 2 Konstytucji;
- 5) art. 15zsz⁴ ust. 3 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. wymienionej w punkcie 4, rozumiany w ten sposób, że „na jego podstawie Naczelny Sąd Administracyjny może skierować sprawę do rozpoznania na posiedzeniu niejawnym wbrew wnioskowi strony i bez wykazania przesłanki konieczności rozpoznania sprawy i przy braku uzasadnienia niemożliwości przeprowadzenia jej na odległość z jednoczesnym bezpośrednim przekazem obrazu i dźwięku” oraz „umożliwia odstępianie od publicznego ogłoszenia wyroku”, z art. 45 w związku z art. 2 oraz art. 45 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji;
- 6) § 1 pkt 1 zarządzenia nr 39 Prezesa Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 16 października 2020 r. w sprawie odwołania rozpraw oraz wdrożenia w Naczelnym Sądzie Administracyjnym działań profilaktycznych służących przeciwdziałaniu potencjalnemu zagrożeniu zakażenia wirusem SARS-CoV-2 w związku z objęciem Miasta Stołecznego Warszawy obszarem czerwonym, z art. 45 w związku z art. 2 oraz art. 45 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji,

p o s t a n a w i a:

umorzyć postępowanie.

UZASADNIENIE

W skardze konstytucyjnej wniesionej do Trybunału Konstytucyjnego 15 października 2021 r. (data nadania) [...] sp. z o.o. (dalej: skarżąca), reprezentowana przez pełnomocnika z wyboru, wystąpiła z żądaniem przedstawionym w komparycji niniejszego postanowienia.

Skarżąca poinformowała w skardze konstytucyjnej, że 12 sierpnia 2021 r. wniosła od ostatecznego orzeczenia w sprawie – wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z 26 maja 2021 r. (sygn. akt [...]) – skargę o wznowienie postępowania do Naczelnego Sądu Administracyjnego (sygn. akt [...]).

Mając powyższe na uwadze Trybunał postanowieniem z 26 stycznia 2022 r., na podstawie art. 78 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2393; dalej: u.o.t.p.TK), zawiesił postępowanie do czasu rozpoznania skargi o wznowienie postępowania.

Pismem z 13 maja 2022 r. (data nadania) skarżąca oświadczyła, że na podstawie art. 56 ust. 2 pkt 2 u.o.t.p.TK wycofuje skargę konstytucyjną i wnosi o umorzenie postępowania na podstawie art. 59 ust. 1 u.o.t.p.TK.

Postanowieniem z 8 czerwca 2022 r. Trybunał Konstytucyjny, na podstawie art. 36 u.o.t.p.TK w związku z art. 180 § 1 pkt 4 *in fine* ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 1805, ze zm.), podjął zawieszone postępowanie w sprawie wstępnego rozpoznania skargi konstytucyjnej.

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje:

Na podstawie art. 56 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2393; dalej: u.o.t.p.TK) do rozpoczęcia rozprawy skarżący może wycofać skargę konstytucyjną.

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Trybunału prawo do cofnięcia skargi konstytucyjnej przed rozpoczęciem rozprawy mieści się w granicach swobodnego uznania skarżącego i stanowi odzwierciedlenie zasady dyspozycyjności, na której opiera się postępowanie przed Trybunałem Konstytucyjnym (zob. postanowienia TK z: 4 marca 1999 r., sygn. SK 16/98, OTK ZU nr 2/1999, poz. 26; 6 sierpnia 2012 r., sygn. Ts 146/12, OTK ZU nr 4/B/2012, poz. 387; 6 lutego 2019 r., sygn. Ts 30/18, OTK ZU B/2019, poz. 75).

Cofnięcie skargi konstytucyjnej przed rozpoczęciem rozprawy nie podlega kontroli Trybunału Konstytucyjnego, a na podstawie art. 59 ust. 1 pkt 1 u.o.t.p.TK powoduje konieczność umorzenia postępowania również wówczas, gdy do cofnięcia dojdzie na etapie wstępnego rozpoznania skargi (zob. postanowienia TK z: 29 lutego 2016 r., sygn. Ts 254/14, OTK ZU B/2016, poz. 144; 28 czerwca 2017 r., sygn. Ts 35/17, OTK ZU B/2017, poz. 136; 3 października 2019 r., sygn. Ts 108/18, OTK ZU B/2020, poz. 25).

Z powyższych względów Trybunał Konstytucyjny postanowił jak w sentencji.

Na niniejsze postanowienie nie przysługuje zażalenie.